

Tomaž Krajnc

NAŠI NAJPLODOVITEJŠI ZAPISNIKARJI

Naše društvo nosi v imenu besedo raziskovanje, kar naj bi pomenilo, da je naše glavno poslanstvo raziskovanje še neodkritih jam. To je številnim generacijam jamarjev, skozi bogato (a burno) društveno zgodovino različno dobro uspevalo. Pričakovano je v več kot 100-letnem obstoju društva prihajalo do številnih nihanj pri oddaji zapisnikov, saj ima vsaka prostovoljna dejavnost – kamor sodi tudi raziskovanje neodkritega bogastva podzemlja – vzpone in padce, ki so v večji meri vezani na menjavanje generacij ali zunanje dejavnike (politika, vojne, nepismenost, lenoba). Občutek imam, da smo trenutno v obdobju, ko članom pisanje zapisnikov postaja odvečno delo, a je stanje še vedno dobro napram koncem devedesetih, ko nam je v posameznem letu uspelo sproducirati med pet in deset zapisnikov.

Priložena preglednica je nastala kot poklon vsem jamarjem, ki so delovali in raziskovali podzemlje v sklopu našega društva in ob tem tudi kaj zapisali. Na seznam sem uvrstil vse Člane, ki so od leta 1910 kaj napisali za kataster. Najverjetneje sem spregledal nekaj članskih zapisnikarjev, ki so oddali material v naš kataster, saj so številni zapisniki pred drugo svetovno vojno ostali nepodpisani, cel dolenjski kataster iz tistega časa pa je domnevno pogorel. Podatke za preglednico sem pridobil iz excelove tabele IZRK Baza jam za leto 2017, tako da so vključene vse jame, ki so bile registrirane do konca leta 2016.

Najmanjše število registriranih jam potrebnih za uvrstitev na seznam je bilo več kot dvajset. Meja je postavljena iz tehničnega vidika, saj število članov eksponentno raste pri nižjem številu oddanih A-zapisnikov. Pričakovano je največ članov oddalo po en zapisnik; takšnih sem naštel malo manj kot sto. Ugotovil sem tudi, da se skoraj pri vsakem zapisnikarju pojavlja 5% zapisnikov, ki ima več kot enega avtorja. Takšne sem prištel obema ali večim avtorjem, saj ne morem soditi, kdo je bolj zaslužen za njegov nastanek.

Iz seznama sem izločil večino »spornih« članov – ni jih bilo malo –, upam da nisem koga spregledal. Pod člane, ki si ne zaslužijo peti Putiku v čast, sem štel vse tiste, ki so kadarkoli delovali proti društvu ali pa so večji del zapisnikov oddali pod drugo organizacijo; pod slednjo kategorijo sem uvrstil kar nekaj zvenečih imen slovenske jamarje.

Treba se je zavedati, da priložena preglednica predstavlja seznam »mikrospeoloških« objektov, saj je potrebna dolžina objekta za registracijo le 10 m, pa še ta je lahko izmerjena z »italijanskim« metrom. Pri tem se odpira vprašanje, kaj je boljše za egotrip – sto novih čurk ali tisočmetrca? Za samo društvo najverjetneje štepanje čurk,

	Priimek in ime	Število A zapisnikov
1.	Šušteršič France	448
2.	Pretner Egon	254
3.	Pintar Gregor	155
4.	Šerko Alfred	99
5.	Michler Ivan	90
6.	Jurečič Jožko	75
7.	Krajnc Tomaž	67
8.	Rojšek Daniel	63
9.	Greecs Rok	63
10.	Puc Matjaž	57
11.	Kranjc Maja	54
12.	Planina Tomaž	53
13.	Dolar Ivan	51
14.	Pirnat Stane	44
15.	Kenk Roman	44
16.	Kanoni Janez	39
17.	Bukovec Marjan	39
18.	Seliškar Albin	33
19.	Krivic Primož	32
20.	Ileršič Janez	32
21.	Greecs Riko	29
22.	Verbovšek Renato	29
23.	Brancelj Anton	27
24.	Gams Ivan	26
25.	Kos Jože	26
26.	Pirnat Jože	24
27.	Simić Marko	24
28.	Prelovšek Mitja	22
29.	Fajdiga Bojana	22
30.	Perne Matija	22

saj je organizacija, zadolžena za delitev proračunskega denarja zelo radodarna do čurkarjenja. Večji prestiž pa zagotovo predstavlja globinska tisočmetrca, pri čemer za načrtom in zapisnikom o takšni jami stoji kopica fantov in deklet, ki so močno švicali in jamrali, da so sanje postale resničnost.

Pa še malo o neizkoriščenem potencialu našega ferajna – vsako leto nam ostane kar nekaj novoodkritih jam, ki jih raziščemo, a podatkov o njih nikoli ne spravimo na papir. Problem, kot sem že omenil, predstavlja nizka motiviranost in pomanjkanje samoiniciative članov za pisanje zapisnikov. Raziskovalna žilica nikoli ni bila problem.

Ferajnovce, ki še kaj hodijo po podzemlju, pozivam, da čim prej registrirajo 20 čurk, če bo vmes tudi kakšna daljša jamca, nič ne škodi, in se zavihtijo na nesmrtno lestvico najplodovitejših matičarskih zapisnikarjev. Ni vrag, da se med kopico še neodkritih jam ne skriva nova tisočmetrca ... ali več njih – le zakaj ne bi bile to »naše« jame!!!